

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 019230 19 U
Tuzla, 16.09.2020. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **H.R.**, sina H., iz Ž., ..., protiv rješenja tužene strane **Federalnog ministarstva finansija Sarajevo**, broj 03-15-220/18 M.P., od 09.05.2019. godine, u upravnoj stvari **izdavanja poreznog uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama**, dana 16.09.2020. donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je ovom sudu, dana 19.06.2019. godine, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilne primjene materijalnog prava, te povrede prava na imovinu zaštićenog Ustavom Federacije BiH i Prvim protokolom uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je sporno što organi Porezne uprave tužiocu kao fizičkom licu stavljaju na teret solidarnu odgovornost za porezne obaveze pravnog lica i HARI-5 d.o.o Ž., pri tome ne sprovodeći proceduru utvrđenu Zakonom o upravnom postupku, iako se solidarna odgovornost fizičkog lica za porezne obaveze pravnog lica ne uspostavlja po automatizmu, nego tek nakon provedenog upravnog postupka i izdavanja rješenja, kojim se odgovornom licu u pravnom licu nalaže plaćanje solidarno utvrđenih poreznih obaveza; da prvostepeni organ, prema članu 8. Zakona o upravnom postupku, bio u obavezi da prije donošenja rješenja zakaže javnu raspravu i tužiocu pruži mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja, što u konkretnom slučaju nije učinio; da je pogrešno primjenjeno materijalno pravo prilikom donošenja pobijanog rješenja pozivanjem na odredbe člana 29. i 30. Zakona o poreznoj upravi Federacije BiH, jer je u službenoj evidenciji porezne Ispostave Živinice predmetni (sporni) dug nastao 1997. godine, i evidentiran prije donošenja Zakona o poreznoj upravi, pa se taj Zakon ne može retroaktivno primjeniti; da je neustavno pozivanje donosioca pobijanog rješenja na član 29. i 30. Zakona o poreznoj upravi, na temelju kojih se tužilac proglašavam solidarno odgovornim za obaveze pravnog lica, iz razloga što je Ustavni sud Federacije BiH, donio presudu u kojoj je zauzeo pravno mišljenje da se Zakonom o izmjenama i dopunama zakona o poreznoj upravi ne može proširivati odgovornost osnivača fizičkih lica mimo odgovornosti utvrđene Zakonom o

privrednim društvima; da, "kako sada stvari stoje" tužilac ne može "širiti privrednu djelatnost, niti osnovati privredno društvo", zbog čega smatra da mu je uskraćeno pravo na imovinu.

Tužbom je predloženo da sud donese presudu kojom se u cijelosti poništavaju osporeno i prvostepeno rješenje, te da sud sam riješi stvar presudom ili pak da predmet vrati tuženoj na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Porezne uprave Federacije BiH – Kantonalni porezni ured Tuzla – Porezna ispostava Živinice broj 13-3/8-15-4-6268, od 05.02.2018. godine, kojim je kao neosnovan odbijen zahtjev tužioca za izdavanje poreznog uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 23.01.2018. godine, prvostepenom organu podnio zahtjev za izdavanje uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, uz napomenu da mu je uvjerenje potrebno u svrhu regulisanja kredita kod banke; da je prvostepeni organ, uvidom u službenu evidenciju, utvrdio: da tužilac, kao fizičko lice, nema neizmirenih poreznih obaveza, ali da pravno lice "Hari-5" d.o.o. Ž., u kome je tužilac bio i osnivač i odgovorno lice, ima dospjelih, a neizmirenih obaveza.

Na osnovu navedenog utvrđenja prvostepeni organ je tužiocu izdao uvjerenje od 26.01.2018. godine, u kome je, u stavu 1. konstatovao da **tužilac**, kao **fizičko lice**, **nema neizmirenih poreznih obaveza**, a u stavu 2. da je tužilac bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž., koje pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza.

Na isto uvjerenje tužilac je izjavio prigovor kojim pobija tačnost činjenica navedenih u stavu 2. istog uvjerenja, posebno ističući da ne osporava tačnost tih činjenica, nego da iste osporava u smislu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi, jer su obaveze tog pravnog lica nastale prije stupanja na snagu tog Zakona, kao i da se solidarna odgovornost fizičkog lica, za porezne obaveze navedenog pravnog lica, ne uspostavlja po automatizmu, nego po zakonom utvrđenim procedurama.

Povodom navedenog prigovora, koji je od strane prvostepenog organa tretiran kao zahtjev za izmjenu podataka u pomenutom uvjerenju, prvostepeni organ je donio predmetno prvostepeno rješenje, kojim je, kao neosnovan, odbio zahtjev tužioca za izdavanje uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, s tim što je u obrazloženju rješenja, između ostalog, naveo da je pomenutom pravnom licu izdat platni nalog za plaćanje komunalne takse za istaknutu firmu, što, sa zateznom kamatom i troškovima prinudne naplate, iznosi ukupno 3.165,63 KM, te da je istom pravnom licu izdat i platni nalog za plaćanje evidentiranih poreznih obaveza, što, sa zateznom kamatom i troškovima prinudne naplate, iznosi ukupno 8.769,88 KM, što ukupno iznosi 11.935,51 KM neizmirenih obaveza tog pravnog lica, iz čega je prvostepeni organ, u **obrazloženju** prvostepenog rješenja, zaključio da je tužilac, kao direktor tog pravnog lica,

solidarno odgovoran za pomenute porezne obaveze tog pravnog lica, i to na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine.

Protiv prvostepenog rješenja tužilac je izjavio žalbu tuženom, u kojoj takođe nije osporavao činjenicu da pomenuto pravno lice ima neizmirenih poreznih obaveza, ali je osporavao tvrdnje iz obrazloženja prvostepenog organa o njegovoj solidarnoj odgovornosti za porezne obaveze naprijed tog pravnog lica.

Odlučujući o žalbi tužena strana je osporenim aktom istu odbila kao neosnovanu, s tim što je, odgovarajući na žalbene navode koji se tiču tužiočeve solidarne odgovornosti za porezne obaveze naprijed navedenog pravnog lica, takođe ocijenila da je tužilac, na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, solidarno odgovorna za porezne obaveze tog pravnog lica.

Imajući u vidu izloženo, sud je zaključio da osporenim i nižestepenim aktom nisu povrijeđena prava tužioca, niti njegovi na zakonu zasnovani neposredni lični interesi.

Naime, iz činjenica predmeta proizilazi da je prigovorom protiv predmetnog uvjerenja tužilac isto uvjerenje pobijao samo povodom **sadržaja stava 2. istog uvjerenja**, u kome je navedeno da je tužilac bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž., koje pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza.

Međutim, i u tom prigovoru, i u žalbi protiv predmetnog prvostepenog rješenja, kao i u predmetnoj tužbi, tužilac **nije osporavao tačnost** činjenica da je **bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž.**, i da to pravno lice **ima dospjelih, a neizmirenih obaveza**, nego isto uvjerenje osporava u smislu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi, tvrdnjama da se solidarna odgovornost fizičkog lica za porezne obaveze pravnog lica ne uspostavlja po automatizmu, nego po zakonom utvrđenim procedurama i da su obaveze tog pravnog lica nastale prije stupanja na snagu Zakona o Poreznoj upravi.

Prema tome, iz činjenica nesporno proizilazi da su u uvjerenju čiju izmjenu je tužilac tražio **navedeni tačni podaci**, zbog čega tužiočev zahtjev za njegovu izmjenu nije osnovan, jer u poreznom uvjerenju koje je tužiocu izdato u ovoj upravnoj stvari **nije navedeno** da je tužilac **solidarno odgovoran** za porezne obaveze predmetnog pravnog lica, nego samo da je tužilac **bio ovlašteno lice u tom pravnom licu**, i da to pravno lice **ima dospjelih, a neizmirenih obaveza** (koje činjenice tužilac **nije osporavao**).

Konstatacija da je tužilac **solidarno odgovoran** za porezne obaveze predmetnog pravnog lica navedena je samo **u obrazloženju osporenog i prvostepenog akta**, pa ista, po shvatanju suda **nema, niti može imati za posljedicu** uspostavljanje **solidarne odgovornosti** tužioca za porezne obaveze tog pravnog lica, budući da se obaveze, kao i prava, u upravnom postupku mogu zakonito uspostaviti **isključivo izrekom rješenja** (u konkretnom slučaju na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine), i to **samo u posebnom upravnom postupku**, u kome bi tužilac imao pravo da sudjeluje i da pobija postojanje solidarne odgovornosti.

S obzirom da izrekom osporenog i prvostepenog akta nije odlučivano o **postojanju ili nepostojanju bilo kakvih obaveza na strani tužioca**, i da iz predmetnog uvjerenja proizilazi da tužilac, kao **fizičko lice**, **nema neizmirenih poreznih obaveza**, sud je neosnovanim ocijenio navode tužbe da je tužiocu osporenim aktima uskraćeno pravo na imovinu.

Sud je detaljno razmotrio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je ocijenio da isti, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, te važeće materijalno i procesno pravo, nisu od uticaja na drugačije presuđenje ove upravne stvari, zbog čega je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

Sudija:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
 Broj: 03 0 U 019230 20 Uvp
 Sarajevo, 01.02.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ajanović-Selimović Amele, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Jahjaefendić Jasmina, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H.R. iz Ž., ..., zastupanog po punomoćniku Pilavdžić Sadini, advokatu iz Živinica, protiv akta broj: 03-15-220/18 M.P., od 09.05.2019. godine, u upravnoj stvari izdavanja poreznog uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, tuženog Federalnog ministarstva finansija Sarajevo, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 019230 19 U od 16.09.2020. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.02.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 019230 19 U od 16.09.2020. godine odbijena je, kao neosnovana, tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, a kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Porezne uprave Federacije BiH Kantonalni porezni ured Tuzla Porezna ispostava Živinice, broj: 13-3/8-15-4-6268 od 05.02.2018. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je, kao neosnovan, tužiteljev zahtjev za izdavanje poreznog uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je, po punomoćniku, osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka, navodeći da mu se, kao fizičkom licu, stavlja na teret solidarna odgovornost za porezne obaveze pravnog lica „HARI-5“ d.o.o Ž., koja nije utvrđena, jer nije sprovedena procedura utvrđena Zakonom o upravnom postupku i ničim nije dokazano da je on, kao odgovorno lice, postupao suprotno odredbi člana 30. Zakona o poreznoj upravi, koja je pogrešno primijenjena, kao i odredba člana 29. istog Zakona, a na čemu prvostepeni sud temelji pobijanu presudu, pogrešno cijeneći da izrekom osporenog rješenja nije rješavano o postojanju ili nepostojanju obaveza na strani tužitelja, te da iz uvjerenja proizilazi da on, kao fizičko lice, nema neizmirenih poreznih obaveza. Istakao je da su rješenja poreznih organa donesena uz povredu odredbi člana 7., 133. i 157. Zakona o upravnom postupku, da mu je donošenjem istih onemogućeno kreditno zaduživanje kod banaka i time povrijeđeno njegovo

pravo na imovinu iz člana II.A.2.(1)k) Ustavom Federacije BiH i člana 1. stav 1. Prvim protokolom uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima, pa je, zbog svega navedenog, predložio da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači tako da se tužba uvaži i poništi osporeno rješenje, kao i rješenje prvostepenog organa i predmet vrati na ponovno rješavanje prvostepenom organu uz jasne upute.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti kao neosnovan odbije.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz obrazloženja pobijane presude i stanja upravnog spisa proizilazi da je prvostepeni sud poprimio utvrđenim da je tužitelj dana 23.01.2018. godine prvostepenom organu podnio zahtjev za izdavanje uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, uz napomenu da mu je uvjerenje potrebno u svrhu regulisanja kredita kod banke; da je prvostepeni organ uvidom u službenu evidenciju utvrdio da tužitelj, kao fizičko lice, nema neizmirenih poreznih obaveza, ali da pravno lice "Hari-5" d.o.o. Ž., u kome je tužitelj bio i osnivač i odgovorno lice, ima dospjelih, a neizmirenih obaveza, te je na osnovu navedenog utvrđenja prvostepeni organ tužitelju izdao uvjerenje od 26.01.2018. godine, u kome je, u tački 1. konstatovao da tužitelj, kao fizičko lice, nema neizmirenih poreznih obaveza, a u tački 2. da je tužitelj bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž., koje pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza ; da je nakon izdavanja ovog uvjerenja tužitelj izjavio prigovor ne osporavajući tačnost tih činjenica, ali osporavajući iste u smislu odredbi člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi, jer su obaveze tog pravnog lica nastale prije stupanja na snagu tog Zakona, te iz razloga što se solidarna odgovornost fizičkog lica, za porezne obaveze navedenog pravnog lica, ne uspostavlja po automatizmu, nego po zakonom utvrđenim procedurama. Povodom navedenog prigovora, koji je od strane prvostepenog organa tretiran kao zahtjev za izmjenu podataka u pomenutom uvjerenju, prvostepeni organ je donio predmetno prvostepeno rješenje od 05.02.2018. godine, kojim je, kao neosnovan, odbijen tužiteljev zahtjev za izdavanje uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, s tim što je u obrazloženju rješenja, između ostalog, navedeno da je pomenutom pravnom licu izdat platni nalog za plaćanje komunalne takse za istaknutu firmu, što, sa zateznom kamatom i troškovima prinudne naplate, iznosi ukupno =3.165,63 KM, te da je istom pravnom licu izdat i platni nalog za plaćanje evidentiranih poreznih obaveza, što, sa zateznom kamatom i troškovima prinudne naplate, iznosi ukupno =8.769,88 KM, što ukupno iznosi =11.935,51 KM neizmirenih obaveza tog pravnog lica, iz čega je prvostepeni organ, u obrazloženju prvostepenog rješenja, zaključio da je tužitelj, kao direktor tog pravnog lica, solidarno odgovoran za pomenute porezne obaveze tog pravnog lica, i to na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine. Protiv prvostepenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu tuženom, u kojoj takođe nije osporavao činjenicu da pomenuto pravno lice ima neizmirenih poreznih obaveza, ali je osporavao tvrdnje iz obrazloženja prvostepenog organa o njegovoj solidarnoj odgovornosti za porezne obaveze naprijed tog pravnog lica, nakon čega je tuženi organ, rješavajući po tužiteljevoj žalbi izjavljenoj protiv rješenja prvostepenog organa, žalbu odbio, što je prvostepeni sud cijenio pravilnim zbog čega je u pobijanoj presudi tužbu cijenio neosnovanom i istu odbio, jer je cijenio da osporenim i

nižestepenim aktom nisu povrijeđena tužiteljeva prava, niti njegovi na zakonu zasnovani neposredni lični interesi.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, iz stanja upravnog spisa i sadržine donesenih rješenja evidentno je da su porezni organi, suprotno tužiteljevim tvrdnjama, pravilno i zakonito riješili po tužiteljevom zahtjevu za šta su u obrazloženju navedenih rješenja dali jasni i detaljni razlozi, kao i u obrazloženju pobijane presude Kantonalnog suda u Tuzli.

Pravilno je, po ocjeni ovog Suda, prvostepeni sud cijenio da su u uvjerenju čiju izmjenu je tužitelj tražio navedeni tačni podaci, da tužitelj ne osporava tačnost tih činjenica, a niti je osporavao tačnost činjenica da je bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž., i da to pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza, pri čemu, kako to pravilno cijeni prvostepeni sud, u poreznom uvjerenju koje je tužitelju izdato u ovoj upravnoj stvari nije navedeno da je tužitelj solidarno odgovoran za porezne obaveze predmetnog pravnog lica, jer konstatacija da je tužitelj solidarno odgovoran za porezne obaveze predmetnog pravnog lica nije navedena u izdatom uvjerenju, već samo u obrazloženju osporenog i prvostepenog akta, pa ista ne može imati za posljedicu uspostavljanje solidarne odgovornosti tužitelja za porezne obaveze tog pravnog lica, budući se obaveze, kao i prava, u upravnom postupku mogu zakonito uspostaviti isključivo izrekom rješenja (u konkretnom slučaju na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine), i to samo u posebnom upravnom postupku, u kome bi tužitelj imao pravo da učestvuje i da pobija postojanje solidarne odgovornosti.

Zbog navedenog, pravilno je prvostepeni sud cijenio da su u uvjerenju, čiju izmjenu je tužitelj tražio, navedeni tačni podaci, zbog čega tužiteljev zahtjev za njegovu izmjenu nije osnovan, jer u poreznom uvjerenju koje mu je izdato u ovoj upravnoj stvari nije navedeno da je tužitelj solidarno odgovoran za porezne obaveze predmetnog pravnog lica, nego samo da je tužitelj bio ovlašteno lice u tom pravnom licu, i da to pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza (koje činjenice tužitelj nije osporavao), a zbog čega je pravilno cijunjeno i da tužitelju osporenim aktima nije uskraćeno pravo na imovinu.

Imajući u vidu detaljno izložene razloge date u obrazloženju osporenog rješenja i pobijane presude koji nisu dovedeni u pitanje navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke koji u cjelosti predstavljaju ponavljanje ranije iznesenih navoda u upravnom postupku i u upravnom sporu, ovaj Sud je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke cijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Ajanović-Selimović Amela, s.r.

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 TUZLANSKI KANTON
 KANTONALNI SUD U TUZLI
 Broj: 03 0 U 019230 19 U
 Tuzla, 16.09.2020. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **H.R.**, sina H., iz Ž., ..., protiv rješenja tužene strane **Federalnog ministarstva finansija Sarajevo**, broj 03-15-220/18 M.P., od 09.05.2019. godine, u upravnoj stvari **izdavanja poreznog uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama**, dana 16.09.2020. donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je ovom sudu, dana 19.06.2019. godine, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilne primjene materijalnog prava, te povrede prava na imovinu zaštićenog Ustavom Federacije BiH i Prvim protokolom uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je sporno što organi Porezne uprave tužiocu kao fizičkom licu stavljaju na teret solidarnu odgovornost za porezne obaveze pravnog lica i HARI-5 d.o.o Ž., pri tome ne sprovodeći proceduru utvrđenu Zakonom o upravnom postupku, iako se solidarna odgovornost fizičkog lica za porezne obaveze pravnog lica ne uspostavlja po automatizmu, nego tek nakon provedenog upravnog postupka i izdavanja rješenja, kojim se odgovornom licu u pravnom licu nalaže plaćanje solidarno utvrđenih poreznih obaveza; da prvostepeni organ, prema članu 8. Zakona o upravnom postupku, bio u obavezi da prije donošenja rješenja zakaže javnu raspravu i tužiocu pruži mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja, što u konkretnom slučaju nije učinio; da je pogrešno primjenjeno materijalno pravo prilikom donošenja pobijanog rješenja pozivanjem na odredbe člana 29. i 30. Zakona o poreznoj upravi Federacije BiH, jer je u službenoj evidenciji porezne Ispostave Živinice predmetni (sporni) dug nastao 1997. godine, i evidentiran prije donošenja Zakona o poreznoj upravi, pa se taj Zakon ne može retroaktivno primjeniti; da je neustavno pozivanje donosioca pobijanog rješenja na član 29. i 30. Zakona o poreznoj upravi, na temelju kojih se tužilac proglašavam solidarno odgovornim za obaveze pravnog lica, iz razloga što je Ustavni sud Federacije BiH, donio presudu u kojoj je zauzeo pravno mišljenje da se Zakonom o izmjenama i dopunama zakona o poreznoj upravi ne može proširivati odgovornost osnivača fizičkih lica mimo odgovornosti utvrđene Zakonom o

privrednim društvima; da, "*kako sada stvari stoje*" tužilac ne može "*širiti privrednu djelatnost, niti osnovati privredno društvo*", zbog čega smatra da mu je uskraćeno pravo na imovinu.

Tužbom je predloženo da sud donese presudu kojom se u cijelosti poništavaju osporeno i prvostepeno rješenje, te da sud sam riješi stvar presudom ili pak da predmet vrati tuženoj na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Porezne uprave Federacije BiH – Kantonalni porezni ured Tuzla – Porezna ispostava Živinice broj 13-3/8-15-4-6268, od 05.02.2018. godine, kojim je kao neosnovan odbijen zahtjev tužioca za izdavanje poreznog uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 23.01.2018. godine, prvostepenom organu podnio zahtjev za izdavanje uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, uz napomenu da mu je uvjerenje potrebno u svrhu regulisanja kredita kod banke; da je prvostepeni organ, uvidom u službenu evidenciju, utvrdio: da tužilac, kao fizičko lice, nema neizmirenih poreznih obaveza, ali da pravno lice "Hari-5" d.o.o. Ž., u kome je tužilac bio i osnivač i odgovorno lice, ima dospjelih, a neizmirenih obaveza.

Na osnovu navedenog utvrđenja prvostepeni organ je tužiocu izdao uvjerenje od 26.01.2018. godine, u kome je, u stavu 1. konstatovao da **tužilac**, kao **fizičko lice**, **nema neizmirenih poreznih obaveza**, a u stavu 2. da je tužilac bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž., koje pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza.

Na isto uvjerenje tužilac je izjavio prigovor kojim pobija tačnost činjenica navedenih u stavu 2. istog uvjerenja, posebno ističući da ne osporava tačnost tih činjenica, nego da iste osporava u smislu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi, jer su obaveze tog pravnog lica nastale prije stupanja na snagu tog Zakona, kao i da se solidarna odgovornost fizičkog lica, za porezne obaveze navedenog pravnog lica, ne uspostavlja po automatizmu, nego po zakonom utvrđenim procedurama.

Povodom navedenog prigovora, koji je od strane prvostepenog organa tretiran kao zahtjev za izmjenu podataka u pomenutom uvjerenju, prvostepeni organ je donio predmetno prvostepeno rješenje, kojim je, kao neosnovan, odbio zahtjev tužioca za izdavanje uvjerenja o izmirenim poreznim obavezama, s tim što je u obrazloženju rješenja, između ostalog, naveo da je pomenutom pravnom licu izdat platni nalog za plaćanje komunalne takse za istaknutu firmu, što, sa zateznom kamatom i troškovima prinudne naplate, iznosi ukupno 3.165,63 KM, te da je istom pravnom licu izdat i platni nalog za plaćanje evidentiranih poreznih obaveza, što, sa zateznom kamatom i troškovima prinudne naplate, iznosi ukupno 8.769,88 KM, što ukupno iznosi 11.935,51 KM neizmirenih obaveza tog pravnog lica, iz čega je prvostepeni organ, u **obrazloženju** prvostepenog rješenja, zaključio da je tužilac, kao direktor tog pravnog lica,

solidarno odgovoran za pomenute porezne obaveze tog pravnog lica, i to na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine.

Protiv prvostepenog rješenja tužilac je izjavio žalbu tuženom, u kojoj takođe nije osporavao činjenicu da pomenuto pravno lice ima neizmirenih poreznih obaveza, ali je osporavao tvrdnje iz obrazloženja prvostepenog organa o njegovoj solidarnoj odgovornosti za porezne obaveze naprijed tog pravnog lica.

Odlučujući o žalbi tužena strana je osporenim aktom istu odbila kao neosnovanu, s tim što je, odgovarajući na žalbene navode koji se tiču tužiočeve solidarne odgovornosti za porezne obaveze naprijed navedenog pravnog lica, takođe ocijenila da je tužilac, na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, solidarno odgovorna za porezne obaveze tog pravnog lica.

Imajući u vidu izloženo, sud je zaključio da osporenim i nižestepenim aktom nisu povrijeđena prava tužioca, niti njegovi na zakonu zasnovani neposredni lični interesi.

Naime, iz činjenica predmeta proizilazi da je prigovorom protiv predmetnog uvjerenja tužilac isto uvjerenje pobijao samo povodom **sadržaja stava 2. istog uvjerenja**, u kome je navedeno da je tužilac bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž., koje pravno lice ima dospjelih, a neizmirenih obaveza.

Međutim, i u tom prigovoru, i u žalbi protiv predmetnog prvostepenog rješenja, kao i u predmetnoj tužbi, tužilac **nije osporavao tačnost** činjenica da je **bio ovlašteno lice u pravnom licu "Hari-5" d.o.o. Ž.**, i da to pravno lice **ima dospjelih, a neizmirenih obaveza**, nego isto uvjerenje osporava u smislu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi, tvrdnjama da se solidarna odgovornost fizičkog lica za porezne obaveze pravnog lica ne uspostavlja po automatizmu, nego po zakonom utvrđenim procedurama i da su obaveze tog pravnog lica nastale prije stupanja na snagu Zakona o Poreznoj upravi.

Prema tome, iz činjenica nesporno proizilazi da su u uvjerenju čiju izmjenu je tužilac tražio **navedeni tačni podaci**, zbog čega tužiočev zahtjev za njegovu izmjenu nije osnovan, jer u poreznom uvjerenju koje je tužiocu izdato u ovoj upravnoj stvari **nije navedeno** da je tužilac **solidarno odgovoran** za porezne obaveze predmetnog pravnog lica, nego samo da je tužilac **bio ovlašteno lice u tom pravnom licu**, i da to pravno lice **ima dospjelih, a neizmirenih obaveza** (koje činjenice tužilac **nije osporavao**).

Konstatacija da je tužilac **solidarno odgovoran** za porezne obaveze predmetnog pravnog lica navedena je samo **u obrazloženju osporenog i prvostepenog akta**, pa ista, po shvatanju suda **nema, niti može imati za posljedicu** uspostavljanje **solidarne odgovornosti** tužioca za porezne obaveze tog pravnog lica, budući da se obaveze, kao i prava, u upravnom postupku mogu zakonito uspostaviti **isključivo izrekom rješenja** (u konkretnom slučaju na osnovu odredaba člana 29. i 30. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine), i to **samo u posebnom upravnom postupku**, u kome bi tužilac imao pravo da sudjeluje i da pobija postojanje solidarne odgovornosti.

S obzirom da izrekom osporenog i prvostepenog akta nije odlučivano o **postojanju ili nepostojanju bilo kakvih obaveza na strani tužioca**, i da iz predmetnog uvjerenja proizilazi da tužilac, kao **fizičko lice**, **nema neizmirenih poreznih obaveza**, sud je neosnovanim ocijenio navode tužbe da je tužiocu osporenim aktima uskraćeno pravo na imovinu.

Sud je detaljno razmotrio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je ocijenio da isti, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, te važeće materijalno i procesno pravo, nisu od uticaja na drugačije presuđenje ove upravne stvari, zbog čega je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.
Krsmanović, s.r.

Sudija:
Predrag

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.